

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201066
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8815201066.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186 proti žalovaným: 1. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, 2. V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, 3. O. Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX O. - A., zast.: Mgr. Ivan Mazanec, advokát, Advokátska kancelária Prešov, Metodova 3331/2, Prešov, o zaplatenie 10.059,09 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovanej v 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13C/76/2015-245 zo dňa 18.12.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovanú v 3. rade zaplatiť žalobcovi 9.927,04 eur s úrokom z omeškania. Čo do zvyšku žalobu zamietol, žalobcovi proti žalovaným v 1. až 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 10.059,09 eur spolu s úrokom vo výške 7,49 % ročne z dlžnej sumy od 16.04.2014 do zaplatenia a úrokov z omeškania z dlžnej sumy od 16.04.2014 do zaplatenia, a to titulom zmluvy o stavebnom úvere a medziúvere. Súd uviedol, že uvedený úver nie je spotrebiteľským úverom, keďže predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov fyzickej osobe na bývanie. Jedná sa však o úver vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 10.000 eur. Poskytnutie úveru nebolo zo strany žalovaných spochybňované. Žalovaní v 1. a 2. rade prestali plniť dohodnuté splátky, a preto žalobca požiadal o okamžité splatenie zostatku úveru dňom 25.03.2014. Na zaplatenie úveru vyzval žalovaných v 1. až 2. rade a súčasne aj žalovanú v 3. rade ako ručiteľku. Súd nepriznal žalobcovi nárok na poplatky za upomienky za vedenie účtu, pretože sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa, nie je skutočnou náhradou nákladov dodávateľa. Žalobca nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky v časti poplatkov. Čo sa týka poplatkov za vedenie účtu súd poukázal na § 37 ods. 21 z. 483/2001 Z.z., z ktorého vyplýva, že takýto poplatok nie je možné účtovať. Súd ďalej poukázal na to, že žalobca má nárok na úroky len do splatnosti úveru, a to podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4Obo/143/1998, a preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do 25.03.2014, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Súd preto plnenie žalovaných v sume 427 eur, z ktorých časť bola použitá na úhradu úroku, započítal na úhradu istiny, zohľadnil aj neodôvodnenie nároku žalobcu na poplatky a uviedol, že

žalobca má nárok na úhradu istiny v sume 9.927,04 eur s úrokom z omeškania. Zaviazal žalovaných na zaplatenie 9.927,04 eur s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Uviedol, že žalovaná v 3. rade žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že bola žalovanými v 1. a 2. rade uvedená do omylu. Súd prvej inštancie uviedol, že úverový podvod žalovanej v 2. rade nemá vplyv na platnosť ručiteľského vyhlásenia žalovanej v 3. rade, keďže táto v čase jeho podpísania mala vedomosť o určitých finančných problémoch žalovaných v 1. a 2. rade. Možno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že si uplatňuje nárok z titulu úverovej zmluvy a z nej vyplývajúceho postavenia v záväzkovom vzťahu, nie titulom spôsobenia škody trestným činom. V konaní nebola preukázaná žalovanou v 3. rade tvrdená neodborná starostlivosť žalobcu, pretože povinnosti žalobcu, na ktoré žalovaná v 3. rade poukazovala, vyplývajú z ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie v tomto rozsudku uviedol, že nemožno povoliť žalovaným plnenie v splátkach, pretože terajšie pomery žalovaných v 1. a 2. rade nedávajú záruku splácania v splátkach. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to v časti II. a III. závislého výroku, navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o tom, že právo na úroky trvá len do splatnosti dlhu, poukazoval na viaceré rozhodnutia súdov SR, aj Najvyššieho súdu ČR. Poukázal na to, že protiprávny stav vyvolali žalovaní svojim nezodpovedným správaním, ktorého prirodzeným následkom je sankcia. Žiadosťou o okamžité splatenie úveru nedochádza k zániku zmluvy. Žalobca postupoval lege artis, keď žiadal od žalovaných, aby mu vrátili celú sumu z poskytnutého úveru, vrátane príslušenstva. Vzhľadom na doktrínálne názory a rozhodovacie prax nemožno akceptovať údajnú neprípustnosť paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky žalobcu zákonným úrokom a súčasne riadnym zmluvným úrokom. Opačným výkladom dochádza k absurdum k neodôvodnenému zvýhodneniu žalovaných v neprospech žalobcu, keď namiesto povinnosti zaplatiť žalobcovi aj zmluvne dohodnuté úroky popri úrokoch z omeškania, sú žalovaní povinní zaplatiť iba zákonný úrok z omeškania. Postavenie dlžníka je lepšie v prípade porušenia záväzku ako v prípade riadneho plnenia povinnosti. Je neprijateľné, aby bol dlžník po zjavnom porušení povinnosti ekonomicky a právne zvýhodnený. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov za vedenie účtu a na to, že stavebná sporiteľňa účtuje ročný poplatok za vedenie sporiteľského, nie úverového účtu. Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov je preto legitímny a zodpovedá zákonom.

4. Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie aj žalovaná v 3. rade, a to proti I. a II. výroku. Uviedla, že nebol zo strany súdu úplne zistený skutkový stav, nedošlo k úplnému preskúmaniu skutkového stavu, čo malo spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku I. a II.. Súd dospel k nesprávnemu záveru v otázke platnosti právneho úkonu ručiteľského vyhlásenia žalovanou v 3. rade, ak napriek preukázanému trestnému činu zo strany žalovaných v 1. a 2. rade nevyhodnotil ručiteľské vyhlásenie ako absolútne neplatný právny úkon. Uviedla, že konkrétne dôvody odvolania doplní v lehote 30 pracovných dní, dôvody však už nedoplnila. Namietala, že súd prvej inštancie zamietol návrh na povolenie plnenia v splátkach, aj keď o to žiadala.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol rozsudok vo výroku I. a II. potvrdiť, žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Aj odvolací súd je toho názoru, že napriek prezentovaným rozhodnutiam a doktríne je v danej veci aplikovateľné aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Obo/143/1998, podľa ktorého zmluvné úroky patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a je povinný platiť úroky z omeškania. Bez zjednotenia rozhodovacej praxe Najvyšším súdom SR je možné vychádzať aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci 4Obo/143/1998.

7. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom o zamietnutí poplatku za vedenie účtu. Zo žaloby nevyplýva, že žalobca žiada poplatok za vedenie sporiteľského účtu, zo žaloby vyplýva, že žalobca sa dožaduje svojich práv zo zmluvy o úvere. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoju pohľadávku

vo výške požadovaných poplatkov za vedenie účtu. Záver o zamietnutí žaloby v časti poplatkov za výzvu nespochybňuje v podanom odvolaní ani žalovaný.

8. V konaní nebolo preukázané, že žalovaná v 3. rade bola uvedená do omylu, resp. bol na ňu vyvíjaný nátlak v súvislosti s podpísaním ručiteľského prehlásenia. Trestný čin žalovanej v 2. rade poškodil veriteľa, žalovaná v 3. rade potvrdila, že mala vedomosť o zlej finančnej situácii žalovanej v 2. rade (ktorá je jej kmotrou) a vodiac o finančnej situácii žalovanej v 2. rade podpísala ručiteľské prehlásenie. Navyiac v danom prípade ručiteľské prehlásenie bolo vyhotovené vo vzťahu k žalobcovi, ktorý nemal žiadnu vedomosť o vzťahu žalovaných v 1. a 2. rade na jednej strane a žalovanej v 3. rade. Ručiteľský záväzok teda v danom prípade platne vznikol. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal s tým prečo nepovolil žalovanej pohľadávku splácať v splátkach a pokiaľ nie je možné, aby pohľadávku splácali v splátkach žalovaní v 1. a 2. rade, nie je možné za vadu považovať to, že takáto možnosť nebola umožnená ani žalovanej v 3. rade. V zásade platí, že neúspešný účastník je povinný prisúdenú sumu zaplatiť naraz a len výnimočne môže súd povoliť splácanie pohľadávky v splátkach. Správnosť výroku o trovách konania nikto v odvolaní nenapadol.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca so svojim odvolaním neúspešný, žalovaná v 3. rade so svojim odvolaním neúspešná, žalovaným v 1. a 2. rade trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.